

Generál Petr Pavel adresuje svůj dopis inspirativním ženám, s nimiž se setkal v době, kdy země bojovala s epidemií koronaviru.

Milé ženy,

ve svém bezprostředním okolí, ale především při setkání s mnohými z Vás v průběhu posledních měsíců, kdy jsem se snažil přispět svým dílem ke zmírnění dopadů koronavirové krize, jsem měl velké množství příležitostí vnímat, jak těžce na Vás složitá situace dopadala. Nejenže jako partnerky, manželky a matky vnímáte ohrožení zdraví a životů svých blízkých s větší naléhavostí a obavami než většina nás mužů. Objektivně na Vás také ležela větší část břemene při domácí výrobě ochranných pomůcek, při péči o děti, které nemohly chodit do školek a škol, ale také při zajišťování asistenčních a sociálních služeb.

Rád bych Vám alespoň touto cestou vyslovil uznání, poděkoval a několika konkrétními příklady připomněl Vaši nezastupitelnou roli.

Následující ženy mi bylo ctí potkat během práce v iniciativě Spolu silněji. Chtěli jsme pomáhat těm, kdo sami pomáhali lidem v nouzi. Já díky tomu mohl navštívit řadu organizací a poznat spoustu úžasných a motivovaných lidí.

Hned moje první cesta vedla do Ústí nad Labem za Lenkou Vonka Černou, zakladatelkou Dobrovolnického centra. V době epidemie založila Krajské koordinační centrum dobrovolnické pomoci. Lenka vždy působí dojemem, že čím více překážek před ní stojí, tím více ji to nabíjí.

Neuvěřitelně energická Zuzana Vránová, zakladatelka Sousedského klubu, ve svém volném čase rozvázela seniorům jídlo z potravinové banky.

Vždy když budu projíždět Chebem, vzpomenu si na Lucii Polákovou z organizace KOSAS, která dokázala strhnout pro dobrovolnictví každého, kdo se ocitl v její blízkosti.

Hana Urbanová, ředitelka Komunitního centra Motýlek, zvládla zajistit obědy pro děti z ohrožených rodin po celou dobu, co byly zavřené školní jídelny. Eva Holečková, ředitelka ašského Domova dětí a mládeže, jej

proměnila v centrum distribuce pomoci, Jitka Havránková a Iveta Jenčíková pomáhaly rodinám samoživitelů z okolí Ostrova nad Ohří.

Lenku Vonka Černou jsem pozval i do expertního týmu, v němž jsme dávali dohromady doporučení státu pro lepší zvládnání krizi. Vedle Lenky byly důležitou součástí týmu i jaderná fyzička Dana Drábová a lékařka Jana Šeblová, jejichž životních i odborných zkušeností si nesmírně vážím.

Jako člověk, který strávil většinu života ve vojenském, a tedy převážně mužském prostředí, si uvědomuji, jak prázdný může být život, ve kterém chybějí ženy.

Mám to štěstí, že po mém boku stojí žena pro mě nejdůležitější, moje manželka Eva. I ona je nejen rodinnou oporou, ale nezapomíná ani na své okolí.

Děkuji Evě a děkuji Vám všem, protože všechny jste stály a stojíte dál v první linii.

generál